

ОПРЕДЕЛЕНИЕ № 43

Гр. София, 19.03.2019 г.

Апелативният специализиран наказателен съд, в закрито съдебно заседание на деветнадесети март през две хиляди и деветнадесета година, в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ГАЛЯ ГЕОРГИЕВА ЧЛЕНОВЕ: РУМЯНА ИЛИЕВА ДАНИЕЛА
ВРАЧЕВА

като разгледа докладваното от съдията Врачева внчд № 122/19 г. по описа на АСНС, за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е образувано пред АСНС по реда на чл. 341, ал. 2, вр. чл. 270, ал. 4, вр. ал. 2 НПК по повод депозиран частен протест на прокурор при СП срещу протоколно определение от 28.02.2018 г., с което е изменена мярка за неотклонение по отношение на подсъдимия Б. Л. Г. от „Задържане под стража“ в „Гаранция“ в пари в размер на 20 000 лева.

В протеста се излагат съображения за незаконосъобразност на съдебния акт и несъгласие с извода на СНС за намалял интензитет на опасностите по чл. 63 НПК. Според прокурора, законодателят не е предвидил срок на задържане в съдебно-наказателната фаза на процеса. Намира, че от събраните доказателства може да се приеме обосновано подозрение за авторството по отношение на инкриминираните деяния. Позовава се на липсата на адрес у подсъдимия на територията на страната, обявяването му за общодържавно и международно издирване, продължило, за срок от две години, укриване от органите на досъдебното производство. Преценява срока на задържане от около 4 години за „несравнимо малък“ на „фона на предвидените наказания в санкционната част на престъпленията“, за които поде. Г. е привлечен към наказателна отговорност. Счита, че предвид механизма, мащаба на действие на ОПГ, както и размера на престъплението по чл. 354а, ал. 2, вр. ал. 1, вр. чл. 20, ал. 4 НК от 15 тона наркотично вещество - хашиш, без аналог в съдебната и следствена практика, се разкрива изключително високата обществена опасност на престъпните деяния на поде. Б. Г.. Счита, че не е намалял интензитетът на опасността от извършване на престъпление, както и от укриване.

С оглед на горното, прокурорът прави искане до АСНС за отмяна на протоколно определение на СНС от 28.02.2019 година по НОХД №1065/2015 година по описа на съда.

В срока по чл. 342, ал. 2 НПК е постъпило възражение срещу протеста на прокурора от защитника на поде. Б. Г.. Излагат се съображения за нарушени права по ЕКЗПЧОС, Хартата на основните права на Европейския съюз, несъобразяване с практиката на ЕСПЧ и задържането му в нарушение на презумпцията за невинност. Според защитата срока на задържането на поде. Г. за неразумен, в каквато насока се е произнасял многократно и СНС. Намира за недоказани обвиненията по чл. 321 и чл. 354а, ал. 2 НК. Защитникът изразява становище, че протоколното определение на първоинстанционния съд е правилно и законосъобразно и моли въззивната инстанция да го потвърди.

В срока по чл. 342, ал. 2 НПК е направено искане от поде. Б. Г. въззивната инстанция да отправи преюдициално запитване на основание чл. 267 от ДЕФЕС вр. чл. 6 от ЕКЗПЧОС, Хартата на основните права на Европейския съюз относно нарушения на Директива 343/2016 на ЕС в определение по ВЧНД№10/2019 година по описа на АСНС.

Въззивният частен протест, възражението срещу него и направеното искане за преюдициално запитване са процесуално допустими, тъй като изхождат от активно легитимирани страни, срещу акт, подлежащ на въззивна съдебна проверка и са подадени в срока по чл. 342, ал. 1 НПК.

Въззивната инстанция, с оглед задължението и да се произнесе по частния протест, като се запозна с възражението и с доказателствата по делото, мотивите на атакуваното определение и след като ги обсъди във връзка с изложените във възражението доводи, намери следното:

В открито съдебно заседание, проведено пред първоинстанционния съд на 28.02.2019г. съдебен състав е разгледал направено искане от защитника на поде. Б. Г. за изменение на мярката за неотклонение от „Задържане под стража“ в по-лека такава.

В производство по реда на чл.270 НПК, първоинстанционният съд е уважил така направеното искане. В мотивите към протоколното определение е посочено, че са налице нови обстоятелства, което налагат извод за наличие на основание за изменение на наложената мярка за неотклонение.

Съдебния състав, постановил атакуваното определение е направил извод, че изтеклият период на задържане на поде. Б. Г. е достатъчно дълъг, че да се счете, че се явява като репресия спрямо него, както и че опасностите от укриване и извършване на престъпление са с намалял интензитет.

При проверка на обжалваното определение настоящата инстанция приема, че подадения протест е основателен. Съображенията за това са следните:

Въпросът за изменение на мярката за неотклонение на подсъдимия може да се поставя по всяко време на съдебното производство, съгласно редакцията на чл. 270 от НПК. Законосъобразно първоинстанционният съд е обсъдил в мотивите си наличието или липсата на обосновано предположение за извършване на престъпление, съгласно нормата на чл.270 НПК. Предвид цитираната разпоредба и въведеното с нея изискване, въззивната инстанция също следва да разглежда въпроса за наличието на обосновано предположение за извършено престъпление от страна на поде. Б. Г..

Подсъдимият Б. Л. Г. е предаден на съд с обвинение за извършени, в условията на реална съвкупност две тежки умишлени престъпления от общ характер, а именно:

През периода от началото на м. юли 2011 г. до 05.07.2012 г. в областите Бургас и София участвал в организирана престъпна група, с ръководител Л. С. Г. и участници К. Й. К., Ж. илиев Н., Ц. Е. М., Е. С. Н., Б. С. П., Л. Д. Р., Я. Н. Н., Я. Г. Х., Я. Г. Я., създадена с цел извършване на престъпления по чл. 242 и чл. 354а НК и с користна цел - престъпление по чл. 321, ал. 3, т. 2, вр. ал. 2 НК, наказуемо с лишаване от свобода от три до десет години.

Наказателната отговорност на поде. Б. Г. е ангажирана и за това, че на 20.06.2012 г. в е. Мирояне, обл. София, в съучастие, като помагач с Л. С. Г. /подбудител и помагач/ и Б. С. П. /помагач/ умишлено улеснил извършителя К. Й. К. да придобие на 30.06.2012 г. и до 19 ч. на 01.07.2012 г. в [населено място] да държи е цел разпространение, без надлежно разрешително, високо рисково наркотично вещество в особено големи размери /хашиш с общо нето тегло 3855,30 кг на обща стойност 19 276 500 лева и деянието е извършено от лице, което действа в изпълнение на решение на организирана престъпна група - престъпление по чл. 354а, ал. 2, изр. второ, вр. ал. 1, вр. чл. 20, ал. 4 НК, наказуемо с лишаване от свобода от пет до петнадесет години и с глоба от двадесет хиляди до сто хиляди лева.

Към настоящият момент според въззивния съд е налично обоснованото предположение, че поде. Б. Г. е евентуалния автор на престъпленията за които е предаден на съд, които извод се извлича от събраните и проверени в досъдебната фаза и в хода на съдебното следствие доказателства. Следва да се има предвид, че съдебните инстанции, спазвайки презумпцията за не виновност не следва да обсъждат доказателствата задълбочено и детайлно, а само да преценят наличието на такива, които евентуално ангажират дейността на подсъдимото лице към инкриминираната престъпна деятелност, без да се обсъжда достоверността на доказателствата, тяхната допустимост и съпоставката им спрямо други доказателства.

Настоящият съдебен състав не се солидализира с първоинстанционния съд, че е налице промяна в съществуващите обстоятелства, която обуславя изменение на взетата по отношение на поде. Б. Г. мярка за неотклонение.

На първо място не се установява, че съдебно наказателното производство се провежда в неразумни срокове. Напротив по делото се провежда периодични и системни съдебни заседания, събират се и се проверяват доказателства. Разумността на срока на задържане следва да бъде преценявана във всеки конкретен случай индивидуално, съобразно обективни критерии, каквито са фактичката и правна сложност на предмета на делото, процесуалната активност на правораздавателните органи към приключване на наказателното производство в разумен срок и поведението на самите подсъдими. В конкретния случай изтеклият срок на задържане на поде. Б. Г. е около 4 години, същият е задържан в Кралство Испания по повод изпълнена европейска заповед за задържане на 23.03.2015 година. Срокът на задържане на поде. Б. Г. е продължителен, но тази продължителност, съпоставена с обективни критерии, каквито са фактичката и правна сложност на предмета на делото, процесуалната активност на правораздавателните органи към приключване на наказателното производство в разумен срок и поведението на самия подсъдим не може да бъде отчетено като нововъзникнало обстоятелство. Напротив, видно от материалите по делото първоинстанционният съд полага максимални усилия за провеждането на съдебно - наказателното производство в разумен срок чрез насрочване на периодични съдебни заседания за събиране и проверяване на доказателства, делото съставлява фактическа и правна сложност, тъй като са предадени на съд десет подсъдими, предмета на делото касае транегранична престъпна деятелност, а и процесуално поведение на поде. Г., укривайки се от българските национални власти е спомогнало разследването по делото до настоящия момент да е около седем години.

Настоящият въззивен състав не споделя извода на първостепенния съд, че към настоящия момент опасността от укриване и извършване на престъпление спрямо поде. Б. Г. е с намалял интензитет. Рискът от укриване не е хипотетичен, а реален и вече реализирал се, предвид обявяването на този подсъдим за общодържавно и международно издирване и предаването му на националните съдебни власти в резултат изпълнение на издадена по отношение на него ЕЗА, обективни данни, формиращи обоснован извод досежно съществуване на обсъжданата опасност. Не се споделя извода на СНС за неналичие на опасност от извършване на престъпление, изводим от чистото съдебно минало на този подсъдим. Опасността от извършване на престъпление по отношение на поде. Б. Г. също не е хипотетична, тъй като предмета на делото касае усложнена престъпна дейтелност с международен елемент - разследване на престъпно сдружение от 10 души, твърдяната от държавното обвинение за осъществено от поде. Б. Г. и вторично престъпление в съучастие с поде. К., от размера, вида, съдържанието, стойността на високо рисковото наркотично вещество в особено големи размери /хашиш с общо нето тегло 3855,30 кг на обща стойност 19 276 500 лева и деянието е извършено от лице, което действа в изпълнение на решение на организирана престъпна група - престъпление по чл. 354 а, ал. 2, изр. 2, вр. ал. 1, вр. чл. 20, ал. 4 НК презюмирано за държано с разпространител ска цел.

Въззивният състав счита, че искането на поде. Б. Г. за отправяне на преюдициално запитване на основание чл. 267 от ДЕФЕС вр. чл. 6 от ЕКЗПЧОС, Хартата на основните права на Европейския съюз относно нарушения на Директива 343/2016 на ЕС в определение по ВЧНД№ 10/2019 година по описа на АСНС е неоснователно, тъй като видно от съдържанието на определението на АСНС липсват данни за нарушение на принципа за невиновност.

Ръководен от гореизложеното и на основание чл. 345, ал. 1 НПК, Апелативният специализиран наказателен съд

ОПРЕДЕЛИ:

ОТМЕНЯВА протоколно определение от 28.12.2019 г. по НОХД № 1065/15 г. СНС, с което е изменена изпълняваната по отношение на подсъдимия Б. Л. Г. мярка за неотклонение от „Задържане под стража“ в „Гаранция“ в пари от 20 хиляди лева и вместо това:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на подсъдимия Б. Л. Г. за изменение на изпълняваната по отношение на него мярка за неотклонение „Задържане под стража“ в друга, по-лека такава.

Определението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: